

[Wilhelm]

Det er jo stort set ændringer i de samme tre love, vi har set, hver eneste gang man har grebet ind over for lønningerne. Vi anser det stadig væk for kosmetik. Jeg havde ikke tænkt mig at gøre ret meget mere ud af dem, selv om det kunne være fristende, men når det ikke er lykkedes os de foregående 5 gange at få hr. Alfred Hansen til at forstå, hvorfor vi ikke er tilhængere af dette system med priser og avancer og udbyttedeling, der kun er skubben i fremtiden – det var en fuldstændig fortegnelse af VS' holdning, hr. Alfred Hansen var fremme med her – så tror jeg faktisk heller ikke, det lader sig gøre 6. gang, så jeg skal afstå.

Vi vil ikke stemme for nogen af lovforslagene, vi undlader at stemme til dem, for vi anser dem som sagt for kosmetik.

Vi vil stemme for SFs ændringsforslag nr. 1 til lovforslag nr. L 56, men heller ikke for andre af ændringsforslagene.

Til sidst kan jeg ikke tilbageholde en vis forundring over, at de borgerlige kommer farende her og siger, at nu er der ikke noget tilbage af lønindgrebet. 5½ dyrtidsportion tyvstjålet fra folk i de næste 14 måneder, og så er der ikke noget tilbage af lønindgrebet! 5½ dyrtidsportion, alle stigninger tilbage til juli 1979! Skulle der være noget, der bare lignede en parallelitet med dette prisstop, skulle det være prisstop pr. juli 1979 og uden tilladelse til at indregne nogen af de stigninger, der kommer til os udefra, og som man nu har pillet ud af dyrtidsreguleringen, når det drejer sig om lønningerne. Og så kommer man og siger: der er ikke noget tilbage af et lønstop! Der har aldrig været balance i disse ting, det er der heller ikke med disse kosmetiklove, og vi skal som sagt undlade at blande os i dem, undlade at stemme til disse tre lovforslag. Forbløffelsen over de borgerlige kan nu alligevel, når det kommer til stykket, være på et lille sted, for dette bekræfter jo kun, at hver eneste gang socialdemokratiet smider disse lunser ud til dem, bliver de simpelt hen mere glubske. At komme efter dette, der stadig væk er det skrappeste indgreb over for dyrtidsreguleringen, både med de portioner, man tager, og med den ødelæggelse man laver af ordningen fremover, og sige, at nu er der ikke noget tilbage af lønpolitikken! Det burde være en lærestreg for socialdemokratiet, men der er ikke meget, der tyder på, at de vil tage ved lære.

Bertel Haarder (V):

Ministerens kollega, finansministeren, har for nylig mødt nogle af venstres spareforslag, forslag til begrænsninger i gratisprincippet, med det argument, at de ikke kunne gennemføres på grund af den gældende prisstoplovgivning. Nu har vi i dag i politisk-økonomisk udvalg fået et brev fra Kommunernes Landsforening, som skriver:

»På grund af de senere års prisstoplovgivning har kommunerne ikke kunnet reducere eller afskaffe ulovbestemte kommunale tilskud til priser og takster som led i besparelser på de kommunale budgetter.

Hertil kommer, at kommunerne under prisstoplovgivningen har haft utilsigtede og tiltagende underskud på de enkelte takstområder blandt andet som følge af, at der ved budgetlægningen ikke har kunnet indregnes forventede, men alene konstaterede udgiftstigninger. Disse underskud har ikke senere kunnet indhentes, men har måttet dækkes gennem kommunale tilskud finansieret over den kommunale skatteudskrivning. Dette forhold hindrer gennemførelse af yderligere besparelser på de kommunale budgetter.«

Jeg vil gøre opmærksom på, at finansministeren har udtalt, at han regner med, at spareforslagene fra kommuner og amter vil kunne skaffe 1½ mia kr. i besparelser på årsbasis hos kommunerne. Vi er enige med finansministeren i dette, men det kan kun lade sig gøre, hvis man undtager den form for pristigninger fra den prislovgivning, som gennemføres her. Man er nødt til at undtage den form for pristigninger, der skyldes, at man fra politisk hold siger: nu skal der betales lidt mere, nu skal et gebyr reguleres, nu skal skatteyderne betale lidt mindre og forbrugerne lidt mere. Hvis ikke vi får denne undtagelse, kommer det til at slæbe efter os i enhver debat i finansudvalget og her i salen om finansloven. Jeg er glad for, at ministeren allerede har nikket, han har forståelse for problemet. Lad os nu blive sikre på, at vi får en løsning her, ellers fralægger vi os i hvert fald fra venstres side ethvert ansvar for, at det ikke blev gjort.

Formanden:

Jo længere vi kommer hen på aftenen, jo mere vil jeg advare mod, at man lægger noget ind i en nikken. (Munterhed).